

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy
Ústav pro dějiny umění
Akademický rok 2018 / 2019
Diplomová práce

Bc. Barbora Žižková

Syntéza autorské a lidové textilní tvorby v ÚLUV

Posudek školitelky

Barbora Žižková ve své diplomové práci podnikla nesmírně široký průzkum problematiky, která v současné době nabývá na stále větší přitažlivosti. Uvádí důležité výstavy a nedávno publikované texty, nachází ale i pro sebe prostor, který není dosud komplexně zpracovaný. Téma své diplomové práce označuje jako průzkum syntézy autorské a lidové textilní tvorby v ÚLUV, ve skutečnosti ale otevírá také řadu dalších podtémat. Na jedné straně tak působí její text poněkud přetíženě, na straně druhé ale přináší nesmírné množství informací, které Žižková čerpá z dobového tisku, knižních publikací vydaných v různých časových horizontech, ale rovněž z archivního průzkumu.

V textu autorka prokazuje nezvykle hlubokou znalost odborné terminologie vztahující se k textilní tvorbě, k technologii tradiční textilní výroby a jejímu využití v období její resuscitace v ÚLUV. Zároveň se ovšem neobyčejně jistě orientuje v institucionálním zázemí ÚLUVu, široce popisuje jeho právní zakotvení, počátky, ambice, reálnou situaci ohrožené lidové textilní výroby a strategie vyvinuté v ÚLUV k jejímu uchování a rozvoji.

Problematika vztahu lidového – tradičního umění a státní ideologie prvního desetiletí totality je nesmírně složitá, a lze proto uvítat, že Žižková nezjednodušuje, neideologizuje, a oceňuje výkony umělců, kteří byli schopni v tomto období uvažovat o skutečných hodnotách lidové kultury a transformovat je do aktuální výtvarné řeči. V tomto smyslu oceňuji mimo jiné i jednu z úvodních kapitol, ve které autorka sleduje téma „skandinávského příkladu“.

Zatímco první část diplomové práce (2–11) zpracovává problematiku ÚLUV jako instituce, druhá, nemíně rozsáhlá část je věnována tkaninám a technologiím s ohledem na jejich tradiční původ a nové přístupy k jejich využití. Logicky tato část končí pasáží o módě v ÚLUV. Domnívám se, že tato druhá část diplomové práce (12–18) počítá s až příliš zasvěceným čtenářem, a že by bylo vhodné alespoň některé pojmy krátce charakterizovat. Týká se to základní kategorie „režného slohu“, ale potom i mnoha dalších speciálních kategorií a technologií. Dalo by se zvážit, zda podíl historického rozboru tradiční lidové tvorby nepřesahuje potřeby zadaného tématu, které by mohlo být více soustředěné především k deklarované syntéze v rámci ÚLUV.

To jsou ovšem spíše poznámky na okraj. Práci Barbory Žižkové pokládám objemem informací a zasvěcených komentářů za cennou, přispívající k mnohem objektivnějšímu poznání specifického segmentu české výtvarné kultury totalitního období. Dobře vybraná je i obrazová příloha.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm výborně.

Prof. PhDr. Marie Klimešová Ph.D.
9. června 2019